

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ ἐσωτερικὸν . . . . . Δρ. 5
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν . . . χρυσᾶ 6

Τιμὴ φύλλου λεπτὰ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΩΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρומηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς
« ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ » καὶ παρὰ
τοῖς βιβλιοπωλείοις Βίλμπερ καὶ Μπέκ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην
ἀπὸ 40 — 42. Π. Μ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐξασφαλίζει ὁ γάμος τὸ μέλλον τῆς γυναίκος ; — Κόριννα (ὑπὸ κ. Εὐφ. Θ. Ζαρίφη). — Τὸ ὄνειρόν μου. — Πῶς γοητεύει ἡ γυνὴ (ὑπὸ κ. Α. Σ.). — Οἱ Ἀχάνται (ὑπὸ κ. Ἑλένης Ρενάν). — Αἱ Ἐλνίδες Φωτογράφοι. — Καλλιτεχνικὴ Σχολὴ γυναικῶν καὶ γυναικεῖα Λέσχῃ. — Ὁ κ. Ξ. Ζύγουρας. — Πῶς προφυλλάττονται οἱ παῖδες ἀπὸ τοῦ αἰσθήματος τῆς δειλίας (ὑπὸ κ. Μαριάνθης Ἡλιοπούλου). — Παιχίλα. — Ἑβδομαδιαῖον δελτίον. — Βιβλιοκρισία. — Ἀλληλογραφία. — Συνταγὴ. — Συμβουλὴ. — Ἐπιφυλλίς.

ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΙ Ο ΓΑΜΟΣ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ;

Θὰ ἐλέγμεν ἀδιστακτικῶς ναί, ἐὰν δὲν ὑπῆρχε τὸ διαζύγιον, ὁ θάνατος τοῦ συζύγου, αἱ καταστροφαί, αἱ πτωχεύσεις, αἱ ἀσθένειαι, αἱ ἀσωτεῖαι, ἡ μέθη, τὸ χαρτοπαίγιον, ἡ ὀνηρία καὶ τόσα ἄλλα, εἰς ἃ ὁ ἀνὴρ ὡς ἄνθρωπος ὑπόκειται, καὶ ἅτινα ἀφαιροῦσι παρὰ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ πᾶσαν ἐλπίδα προστασίας, ὑπερασπίσεως καὶ συντηρήσεως.

Ἐν βλέμμα ἐὰν ρίψωμεν ἐπὶ τῆς μικρᾶς ἐν τῇ πόλει ἡμῶν κοινωνίας, θέλομεν ἀριθμήσει τόσας ζώσας ἀποδείξεις τῆς ἀληθείας ταύτης, ὅσας οὐχὶ ὁ χῶρος ἐφημερίδος, ἀλλ' οὔτε ὀλόκληροι τόμοι ἠθελον περιλάβει. Πόσα ὄρφανὰ πατρὸς ἀποθνήσκουσι σχεδὸν τῆς πείνης, διότι ἡ μήτηρ ἢ μέχρι τῆς χθὲς χαϊδευμένη σύζυγος ὑπαλλήλου, δὲν δύναται νὰ ἐργασθῆ, ἀφοῦ διὰ πᾶν ἄλλο ἢ διὰ τοῦτο εἶναι παρ' ἡμῖν προωρισμένη. Πόσαι γυναῖκες ἔρχονται εἰς ἀπόγνωσιν καὶ εἰς τὰ ἔσχιστα καταφεύγουσι μέσα, ὅπως ζήσωσι τὸν ἄεργον βίον εἰς ὃν ἐξωκειώθησαν καὶ δι' ὃν φιλόστοργοι γονεῖς παρασκευάζουσιν αὐτάς ;

Αἱ οἰκογενειακαὶ αὐταὶ εἰκόνες ἐμποιοῦσι, τῇ ἀληθείᾳ, φοβίην. Ὁ σύζυγος ἀποθνήσκει, ἢ χαρτοπαίζει, ἐγκαταλείπει τὴν σύζυγον μετὰ τῶν τέκνων εἰς φοβεράν ἐνδειαν. Πωλοῦσι τὰ ἐπιπλα, τὰ κοσμήματα, τὰ σκεύη, καὶ τέλος συνωθοῦνται ἐντὸς τρώγλης· πρέπει νὰ φάγωσιν ἐν τούτοις, πρέπει νὰ ἐνδυθῶσιν, πρέπει νὰ πληρώσωσι τὸ ἐνοίκιον. Ἡ μήτηρ εὐρίσκειται πρὸ τρομεροῦ διλήματος· νὰ ζητήσῃ ἐργα-

σίαν· ἀλλὰ τί ἐργασίαν ; ραπτικὴν ; Νὰ κερδίσῃ δηλονότι 50 λεπτὰ τὴν ἡμέραν ; καὶ δι' αὐτῶν νὰ διαθρέψῃ καὶ ἐνδύσῃ τέσσαρα ἢ πέντε τέκνα ; Εἶναι χίμαιρα· ἄλλως τε ἐν τῇ ἐπικινδύνῳ ταύτῃ ψυχολογικῇ στιγμῇ ἐμφανίζεται πάντοτε ἀφωσιωμένος τις τῆς οἰκογενείας φίλος, διεσθαρμένος τις γέρον ἄγαμος ὅστις λαμβάνει ὑπὸ τὴν προστασίαν του τὴν ταλαιπωρουμένην οἰκογένειαν, προσφέρει αὐτῇ ἄφθονον ἄρτον καὶ ὀλίγα κερμάτια ἐπ' ἀνταλλαγῇ βεβαίως ἐπονειδίστῳ : Ἄλλὰ τί νὰ πράξῃ ἡ ταλαιπώρος μήτηρ ; ἀναγκάζεται νὰ ἐνδώσῃ, πολλάκις δὲ καὶ τὰ τέκνα τῆς αὐτᾶ παραδίδει ἀντὶ ἄρτου καὶ ποιᾶς τινος εὐζωίας.

Ἔχει λοιπὸν λογικὴν ἔννοιαν ἡ σχολαστικὴ τινῶν ἀξίωσις ὅτι ἡ γυνὴ δέον νὰ μορφῶνται μόνον καλῇ οἰκοδέσποινα καὶ μήτηρ ; Οἱ μεγάλοι οὗτοι ῥόδες προβαίνουνσι τῇ ἀληθείᾳ εἰς αὐθαίρετον λῦσιν πολυπλοκωτάτων προβλημάτων μετ' αὐθεντικότητος χαρακτηριζούσης ἐν αὐτοῖς τόσην ἀμάθειαν ὅσην καὶ μωρίαν. Τί ἰδέα, ἔλεγεν ἡμῖν κατ' αὐτάς, εἰς ἄλλοτε ὑπουργὸς νῦν δὲ τὰ βλέμματα, ὡς νομιζόμεν, ἔχων ἐστραμμένα ἐπὶ τοῦ πρωθυπουργικοῦ ἐδωλίου· αἱ γυναῖκες μας ἐπιστήμονες, τεχνίτιδες, ἔμποροι ; αἱ γυναῖκες μας δρῶσαι ἐπὶ τοῦ κοινωνικοῦ ἡμῶν βίου ; ὅλα αὐτὰ εἶνε χίμαιραι καὶ οὐδὲν πλέον. Ἡ γυνὴ διὰ τῶν θελγῆτρων τῆς καὶ μόνον ἐξασκεῖ ἴσως γοητεῖαν τινὰ ἐπὶ τοῦ ἀνδρός, δι' ὃ καὶ τῇ ἀρκεῖ ἢ πρὸς οἰκιακὴν ἐνασχόλησιν μόρφωσις. Καὶ ἀναμένομεν παρὰ τοιούτων ἀνθρώπων λογικὴν διοίκησιν τῶν πολιτικῶν ἡμῶν πραγμάτων καὶ ἐκπολιτισμὸν καὶ πρόοδον ; καὶ ἀναμένομεν παρὰ τοιούτων κεφαλῶν, ἐν αἷς ἀπετυπώθη ἡ τῆς βαρβάρου κυριαρχίας καὶ τυραννίας σφραγίς διὰ τοῦ παρὰ τῶν βαρβάρων κατακτητῶν κληροδοτηθέντος ἐγαϊσμοῦ, καὶ παρὰ τοῖς ὁποίοις ἡ γυνὴ μόνον ὡς οὐραὶ ὑπολογίζεται καὶ ἐκτιμᾶται, παρ' οἷς ἡ ἰδία σύζυγος, θυγάτηρ καὶ μήτηρ κατατάσσεται εἰς τὴν ἀνωτέρω κατηγορίαν, ἀναμένομεν, λέγομεν, παρὰ τοιούτων ἀνθρώπων πρόοδον καὶ μεγαλεῖον τῆς πατρίδος καὶ ἐκπλήρωσιν προαιωνίων πόθων καὶ ἀγνοῶ τί ἄλλο ;

Δὲν προτιθέμεθα βεβαίως νὰ φέρωμεν τοὺς δαπανοὺς τού-

τους του σκότους εις το φως, αλλά θα αποδείξωμεν εν όλι-
γαις λέξεσι το άκριτον και πλημμυλές των λόγων και σκέ-
ψων αυτών, στον άφορξ εις το έπαρκές της οικιακής και
μόνης ένασχολήσεως της γυναικός.

Έαν κατά φυσικόν νόμον η γυνή ητο προωρισμένη δια την
μητρικήν και συζυγικήν μόνον ένασχόλησιν, κατά τον ίδιον
έπίσης νόμον η γυνή πάσης τάξεως και κοινωνίας ώφειλεν
ύποχρεωτικώς να νυμφεύηται, οί δε δεσμοί του γάμου ώφει-
λον να είναι ούχι τόσο εύθραυστοι και χαλαροί, άλλ' αιώνιοι
και διάδηρητοι· μετά τον θάνατον δε του άνδρος δεύτερος και
 τρίτος γάμος ώφειλε κατ' ανάγκην να η ύποχρεωτικός, και
 τουτο ίνα η γυνή εύρίσκηται πάντοτε εν τη έξασκήσει του
φυσικού τούτου προορισμού της. Ο γάμος κατά συνέπειαν
 δια τον άνδρα ηθελεν είσθαι καθήκον η μάλλον ύποχρέωσις
 επιβαλλομένη αυτώ υπό του νόμου.

Παρατηρούμεν όμως ότι το πολυπλασιάζον την ανθρωπό-
τητα μυστήριο τουτο, ού μόνον δεν είναι ύποχρεωτικόν, άλλ'
 και όσμηρέα παραγκωνίζεται παρά ταις τάξεσιν άκριβώς
 εκείναις, παρ' αίς η έργασία της γυναικός θεωρείται χίμαιρα,
 εις βαθμόν ώστε το εν τρίτον σχεδόν των γυναικών της τά-
 ξεως ταύτης να μένωσιν εκτός πάσης νυμφικής παστάδος.
 Αί γυναίκες λοιπόν αυται αί στερούμεναι προικός, όπως δε-
 λεάσωσιν εκείνους, οίτινες μόνον αντί ίσοβαρούς προς την γυ-
 ναίκα χουσου άπορασίξουσι να έγκαταλείψωσι τον άγασμον
 βίον, αί γυναίκες, λέγομεν, εκείναι, αί μη μητέρες και σύζυ-
 γοι, αί ουδένα κατά συνέπειαν έχουσαι προορισμόν η ένασχό-
 λησιν, τί θα γείνωσι και τί θα φάγωσιν; άφου κατ' αυτούς
 δεν πρέπει να επιδοθώσιν εις επιστήμην, τέχνην η οίανδή-
 ποτε άλλην έντιμον και αξιοπρεπή ένασχόλησιν; Και διατί
 παρά τω λαφ, ένθα άνήρ και γυνή εργάζονται έξ ίσου η άπο-
 κατάστασις είναι τόσο εύκολος και ο οικογενειακός βίος μεθ'
 όλην την άμάθειαν και άγροικίαν μάλλον έπαγωγός και τα
 διαζύγια σπανιώτερος;

Έάν δε τινες των νεανίδων της μέσης και ανωτέρας τά-
 ξεως έχουσι κενάς και περυσωμένας κεφαλάς, τίς άλλος
 πταίει η ο θεωρών και μορφόνων αυτάς ούχι ως όντα λογικά
 έχοντα την αυτην με αυτον άποστολήν, άλλ' ως άθυρμάτια
 και άντικείμενα διασκέδασεως. Ποία κόρη κατά τας παραμο-
 νας του γάμου αυτης, έχει εν τω νφ άλλο τι η ότι θα γείνη
 ανεξάρτητος, θα φορη πολυτελεστάτας εσθίτας, ως οίγονεις εν
 πυρετώδει άγωνία εκλέγουσι και προετοιμάξουσι, και πόσοι
 γονεις εσκέφθησαν ότι η κόρη αυτών ένδεχόμενον μετά εν η
 δύο η πέντε ετη να μείνη χήρα και εύρεθη εις την ανάγκην
 να έπαρκέση μόνη εις τας ανάγκας της οικογενείας αυτης, και
 εφωδίασαν αυτην προς τον σκοπόν τουτον δια καταλλήλου
 και αναλόγου προς την κοινωνικήν αυτης θέσιν βιοποριστικής
 δεξιότητος;

Καταστρέφουσαι λοιπόν την σειράν των άρθρων τούτων
 επαναλαμβάνομεν ότι αί τέχναι, αί επιστήμαι και τα επαγ-
 γέλματα, εν ενί λόγω η έργασία και μόνη η έργασία εξα-
 σφαλίξει το μέλλον της γυναικός. Η εθνοσωτέρα και ευ-
 εργετική έργασία η μητηρ αυτη της προόδου και του πολι-
 τισμού· το κοινωνικόν τουτο δικαίωμα, έξ ου έκαστος έχει
 και αναλόγον των δυνάμεων αυτου μερίδα. Η έργασία η άπο-
 τελούσα την αναγέννησιν και ελευθερίαν των εθνών εν γένει

και των ατόμων εν μέρει, ητις ώφειλε να θεωρηται ως η μόνη
 ζηλωτή και επιθυμητή δόξα, παρ' εκείνων άκριβώς, οίτινες
 ένφ νέμονται μετά τόσης απληστίας τα ευεργετήματα αυτης,
 θεωρούσιν αυτην δια τας γυναίκας χίμαιραν φαντασιοπληκτι-
 κήν και παράλογον.

ΚΟΡΙΝΝΑ.

Κόριννα η εκ Τανάγρας η εύτυχής του Πινδάρου σύγχρο-
 νος και συναγωνίστρια, και τοι δεν κατατάττεται εν τη χο-
 ρεία των άθανάτων της Σαπφούς μαθητριών, έσχεν ούχ' ητ-
 τον διδάσκαλον έτέραν περιφανή της εποχής εκείνης ποιή-
 τριαν την γλυκύφθογον Μύρτιδα, ην ως λέγεται και ο Πίν-
 δαρος αυτος έμιμήθη κατά τε το ύψος και μεγαλείον των
 άμιμήτων ποιητικων αυτης εικώνων.

Η Κόριννα ως συμμαθήτρια του Πινδάρου διεκρίνετο πάν-
 τοτε αυτου, πολλάκις δε και κατεμέμφοτο αυτου, διότι χά-
 ριν της πραγματικότητος ημέλει καθ' ολοκληρίαν την ψυχήν
 της ποιήσεως, ητις κατ' αυτην εβασίλευεν εις το γόνιμον
 της φαντασίας των ποιητών των ύμνησάντων του; εθνικούς
 Θεους και περιβαλλόντων δια μύθου και αλληγορίας την
 καταγωγήν, τον βίον και τας πράξεις αυτών.

Επηρασθείς ο Πίνδαρος υπό των όρθων της Κορίννης
 παρατηρήσεων συνέταξε ποιήμα περιλαμβάνον πάσας τας μυ-
 θολογικάς περι Θηβων παραδόσεις, μεθ' α και προσελθών προς
 αυτην ηρξατο αναγινώσκων το νέον ποιήμα του. Η Κόριννα
 μειδιώσα παρετήρησε προς αυτον, ότι εδει να μεταχειριζή-
 ται εν τοις ποιήμασιν αυτου τον μύθον εν μετρία δόσει,
 αού τφ καλάθω, άλλά τη παλάμη χρήσθαι».

Μεθ' όλας εν τούτοις τας προς τον Πίνδαρον επικρίσεις της
 η Κόριννα δεν έπαυσε θαυμάζουσα και εκτιμώτα τον μέγαν
 ποιητήν, κατεμέμφοθη δε και της κοινής διδασκάλου αυτών
 Μύρτιδος, διότι ετόλμησε να συναγωνισθη μετ' αυτου. Μετ'
 ολίγον όμως λησμονήσασα τας μομφάς της ταύτας, κατήλθε
 και αυτη εις παρόμοιον μετ' αυτου συναγωνισμόν. Πεντάκις
 συνηγωνίσθη μετ' αυτου και πεντάκις αυτη ελαβε τον στέ-
 φανον της νίκης.

Ο άνδρικός εγωϊσμός προσεβλήθη εκ των επανειλημμένων
 της Κορίννης θριάμβων, ο δε Πausανίας ηθέλησε να άποδώσθ
 την επανειλημμένην ταύτην της Κορίννης επιτυχίαν εις την
 Αίολικήν διάλεκτον, ην αυτη μετεχειριζετο εν τοις ποιήμασιν
 αυτης και ητις ητο μάλλον οικεία τοις Θηβαίοις η η δωρική
 ην μετεχειριζετο ο αντίπαλος αυτης. Έν γένει δε ο Pausa-
 νίας ζητει να μείωσθ τον θρίαμβον της Κορίννης διυσιριζόμε-
 νος ότι άφου ίδη τις την εν τφ ναφ της Τανάγρας γεγραμμένην
 της Κορίννης εικόνα, εν η η ποιήτρια εστεμμένην έχουσα την
 κεφαλήν δια των πέντε στεφάνων, ους αλληπαλλήλως ηρατο
 εν τφ μετά του Πινδάρου συναγωνισμφ αυτης, παρίσταται
 ως τύπος καλλονής σπανίας και ανεκτιμήτου, πειθεται ότι
 τουτο μάγλως επέδρασεν επί της ψυχικής και πνευματι-
 κής καταστάσεως των κριτών αυτης, έξ ου και με άνδρικόν
 όλως εγωϊσμόν ο Pausanias άποραίνεται, ότι αί νίκαι της Κο-
 ρίννης κατά του Πινδάρου δεόν να άποδοθώσι μάλλον εις την
 έξοχον και απαράμιλλον καλλονήν αυτης η εις την πραγμα-
 τικήν των ποιήσεων αυτης αξίαν.

Η διάσημος ποιήτρια εθεοποιήθη σχεδόν εν τη γενετείρα
 πόλει Τανάγρα, εις τιμήν της οποίας αυτη συνέθεσεν ύμνους
 απαράμιλλου κάλλους. Μετά τον θάνατον δε αυτης οί συμ-
 πολίται της ηγειραν αυτη μεγαλοπρεπές μνημείον, θεωρούντες
 ως πολύτιμον και εξαγνίζουσαν την γην αυτών παρακαταθή-
 κην και την κόριν αυτην ετι της ένδόξου περικαλλούς και ευ-
 φουός ποιητριάς.
 ΕΓ. Θ. ΖΑΡΙΦΗ.

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ ΜΟΙ

Σας συνέθη ποτέ, φίλη αναγνώστρια, να όνειρεύθητε με ά-
 νοικτους όφθαλμούς; Είς έμέ συμβαίνει τουτο πολλάκις, και
 τη αληθεία δεν μοι άπαρέσκει, διότι τα όνειρα άπερ βλέπει
 τις εν έργηγόρσει είναι πάντοτε σύμφωνα προς την επιθυμίαν
 του, ένφ τα όνειρα της νυκτός είναι τόσον άλλόκοτα. Μιξ
 λοιπόν των ήμερών τούτων, ένφ εκαθήμην, μοι εφάνη ότι αν-
 θρωπός τις παρουσιάσθεις προς με αίφνιδίως μοι είπεν: "Ελ-
 θετε, ίνα φθάσωμεν εγχαίρως. Οδηγηθείσα δε παρ' αυτου
 εφθασα προ ώραιότατου οίκοδομήματος περιεστουχισμένου υπό
 ώραιου κήπου, ένφ εισήρχετό τις δια πολυτελοός κιγκλιδο-
 της θύρας. Προεχωρήσαμεν έντος του κήπου δια μέσου άμ-
 μοστρώτου δενδροστοιχίας, περιοριζούσης ένθεν και ένθεν αν-
 θοστολίστα και πολύσχημα τοπειά θέλγοντα την όρασιν
 και ίκανοποιούντα υπό πασαν έποψιν τας αξιώσεις και των
 πλέον χαϊδευμένων όσφρηνητριών όργάνων. Άφου επί τρία
 λεπτά περίπου περιπατήσαμεν, άφίχθημεν επί πλατέος λι-
 θοστρώτου προαυλιου φέροντος εις οίκίαν τετραόροφον, τα επί
 της μετωπίδος της οποίας προεκτεινόμενα δώδεκα παράθυρα
 έφερον πλαίσιον εκ μαρμάρου λελαξευμένου.

Τίνος είναι λοιπόν το μέγαρον τουτο, είπον προς τον όδη-
 γόν μου; Ουτος μειδιών απήντησεν: είναι το νέον σχολείον.
 Ίδου λοιπόν ό,τι προ πολλου έξήτουν, εύρεθη έξήτουν και
 έπόθουν τύπον τελείου σχολείου· και ίδου η έξωτερική του-
 λάχιστον πρόσοψις φέρουσα έντελέστατον τοιούτον. Μόλις
 διήλθομεν το κατώφλιον και γυνή τις τριακοντούτις ηλθεν
 εις προύπάντησιν μας, μετ' ευγενεστάτου δε ύφου; και γλυ-
 κυτάτου τόνου φωνής: έλθετε, είπε, θα εύρητε τα κοράσια
 μας προγευματίξοντα. Και εν τφ άμα ανοίξασα την πρώτην
 προς τα άριστερά θύραν προσεκάλεσεν ημάς να εισέλθωμεν
 εις εύρυτάτην και καθαρωτάτην αίθουσαν, ένθα είκοσάς ίσο-
 μεγέθων μαρμαροστρώτων τραπέζων ην κανονικώς και εν ά-
 αναλόγφ άποστάσει τοποθετημένη. Περι έκάστην των τραπέ-
 ζων τούτων έκάθηντο επτάνεαί κοράϊων τρεις έκάτερωθεν, μία
 δε επί της κεφαλής της τραπέζης. Το πρόγευμα αυτών συνί-
 στατο εκ ζωμου, κρέατος ψυχροου και τυρου. Η επί κεφαλής έκά-
 στης τραπέζης καθημένη διεμοίραζε την τροφήν, προσφέρουσα
 μιξ έκάστη των συνδαιτυμόνων αυτης το αναλογούν μερίδιον.

Ότε το πρόγευμα έτελείωσεν, ηγειρετο η νεωτέρα των
 μαθητριών έξ έκάστης τραπέζης περιέβαλε τας χείρας της
 δια πλατέων χειροκτείων και διευθυνομένη εις το βάθος
 της αίθουσης ελάμβανεν εκ της εκεί θερμάστας μέγα δο-
 χείον πλήρες θερμου ύδατος, έρριπτε τουτο έντος άγγείου
 τοποθετουμένου επί μαρμαρίνου ύδρορροής (νεροχύτου) προσηρ-
 μοσμένης επί του τοίχου όπισθεν έκάστης τραπέζης και εν

αυτώ έπλυνε και εκαθάριζε πάντα τα επί της τραπέζης ρυ-
 πωθέντα σκεύη, άτινα ίκομίζοντο παρ' άλλης, ητις και
 μετά το πλύσιμον παρελάμβανε και εστέγγνονε δια καθαρού
 μάκτρου, τοποθετούσα κανονικώς αυτά επί της επί του τοί-
 χου προσηρμοσμένης μαρμαρίνης σκευοθήκης.

Υπό την ύδρορρόην ύπήρχεν εν συρτάριον έντος του όποιου
 εύρίσκετο εις σπόγγος, μία μικρά βρύτις, μία λεκόννη, και εν
 μικρόν σάωθρον. Η νεάνις επανέθεσεν έντος της συρτοθήκης
 το δοχείον μετά του άγγείου, μετά τουτο άφου εκαθάρισε
 δια του βεβρεγμένου σπόγγου την τράπεζαν, έσκουπίσε το
 περι την τράπεζαν μέρος, έπλυνε τας χείρας της, και εδοραμεν
 εις συνάντησιν των συναδέλφων της, αίτινες περιεδιάβαζον
 επί εύρυτάτης αύλης φερούσης προς μέγα και άπεραντον
 τμήμα κήπου, ένφ εκαλλιεργούντο τα διάφορα χορταρικά του
 καταστήματος. Αριθμός τις μαθητριών έπορεύθη προς τον
 κήπον τουτον, διευθυνομένην άλλη μεν εις τετράγωνον λα-
 χάνων, άλλη δαυκίων, τρίτη πιζελίων, άλλη σαλατικών και
 ούτω καθεξής. Έκάστη τούτων ελαβεν ανα χείρας ποτιστή-
 ριον πλήρες ύδατος και ηρξατο ποτιζουσα. Ολίγον περαι-
 τέρω έπλησίασα προς σύμπλεγμα τριών κορασιών, ών η μεν
 μία έσκαπτε την γην, η δευτέρα έσπειρε σπόρους επ' αυ-
 της, η δε τρίτη ετακτοποιεί και επανώρθου τας ως εκ της
 άνασκαφής έπελθούσας εν τφ τετραγώνω άνωμαλίας. Βλέ-
 πετε τας κηπουρούς μας, μοι είπεν η διευθύντρια· προτι-
 μώς την διασκέδασιν ταύτην πάσης άλλης. Έν ταυτώ άλλ-
 λαι διέβησαν προ ημών, φέρουσαι έντος κανίστρων λαχανικά
 και σαλάτας.

Ποίαι είναι αυται; ήρώτησα την διευθύντριαν. Είναι αί
 επί της μαγειρικής της εβδομάδος, μοι απήντησεν· έσύναξαν
 κατά συνέπειαν τα λαχανικά, άτινα θα χρειασθώσι δια το
 γεύμα.

Πώς; παρασκευάζουσι μόναι των τα φαγητά;

Είναι αί τελειόφοιτοί μας, αί μη άσχολούμεναι κατά το
 έτος τουτο η εις εκμάθησιν ξένων γλωσσών, ολίγης μουσικής
 και πρακτικήν έφαρμογήν όλων των κλάδων της οικιακής
 διαχειρίσεως και οικονομίας. Αί είκοσι λοιπόν τας οποίας
 είδετε είναι αί μαγειρίσσαι της εβδομάδος, ών αί μεν δεκα
 είναι καλώς καθηρτισμένοι, αί δε άλλαι χρησιμεύουσιν αυ-
 ταίς ως βοηθοί. Είς αυτάς διδομεν ώρισμένον καθ' εβδομάδα
 ποσόν χρηματικόν και αυται φροντίζουσι περι προμηθείας
 τροφίμων, άγοράς κρέατος κτλ.

Κατά την στιγμήν ταύτην ήχος κώδωνος ηνάγκασε τας
 μαθητριάς να εισέλθωσιν. (Επεται συνέχεια)

ΠΩΣ Η ΓΥΝΗ ΓΟΗΤΕΥΕΙ;

Το αληθές γόητρον της ώραιας γυναικός εγχεεται έντη ευ-
 γενεί αυτης συμπεριφορξ και εν τη εν μέτρφ εκδηλουμένη
 λεπτότητι του πνεύματος αυτης. Δια τουτο γυνή μη τυχοῦσα
 καλης παιδικής ανατροφής και αναλόγου πνευματικής ανα-
 πύξεως, όσον ώραία καν η, ουδ'όλως άρέσκει, ειμή υπό πλα-
 στικήν καθαρως έποψιν. Αλλά τίς μέχρι σήμεραν άπεφάσισε
 να αφιερώσθ την ζωήν του εις εν ώραιον άγαλμα η εις
 ώραιαν εικόνα;

Δεν έννοούμεν βεβαίως ότι όλαί αι γυναίκες όφείλουσι και δυνανται να έχωσι πνεύμα και τούτο έπαρκώς καλλιεργημένον. Άλλ' εις οίανδήποτε κοινωνικήν τάξιν και άν άνήκωσιν αύται, ανάγκη όπως γνωρίζωσι τούλάχιστον να όμιλώσιν και γράφωσιν άπταιστως την γλώσσαν αύτων, γνωρίζωσι δε και τους στοιχειώδεις όρισμούς της καλής συμπεριφοράς, ήτις άποτελει την βάση της γυναικείας άνατροφής. Είναί έν τούτοις δυσκολώτατον τó καλώς συμπεριφέρεσθαι εις γυναίκα παρημελημένης πως άντροφής. Διότι ή καλή συμπεριφορά δεν συνίσταται βεβαίως μόνον εις ώρισμένας φράσεις και λέξεις, άλλ' άποτελείται εκ του συνόλου της ύγειούς πνευματικής ήθικής και σωματικής μορφώσεως· είναι ό διαφανής εκείνος και αίθεριος πέπλος όπισθεν του όποιου διαβλέπει τις την γυναίκα και έν φ' ώς έν πιστῶ κατόπτρῳ άντανακλώνται τά αισθήματα, αι σκέψεις και αι άρχαι ύφ' ών αύτη έμφορεΐται.

Βλέπων τις διά πρώτην φοράν γυναίκα εις τόν περίπατον, χωρίς να πλησιάσῃ καν αύτην δύναται να άποφανθῆ περὶ της συμπεριφοράς αύτης· διότι ή καλή συμπεριφορά συνίσταται και εις την στάσιν του σώματος, και εις τόν τρόπον του βαδίσματος, και εις την ένδυμασίαν, και εις την κίνησιν της κεφαλής. Γυνή καλής συμπεριφοράς δεν όμιλει ποτέ μεγαλοφώνως, άλλ' ούτε γελά θορυβωδώς, άλλ' ούτε μεταχειρίζεται φράσεις και λέξεις χυδαίας, ήυφος τραχύ και άπότομον, έστω και άν άποτείνηται προς τόν χυδαιότερον των άνθρώπων.

Όμιλούσα δε άποφεύγει να κάμη χειρονομίας, αίτινες τόσοσιν άνδιαν έμποιοϋσιν, άλλ' ούτε μεταχειρίζεται τίτλους και έπίθετα προς οὐς άποτείνεταί, έσως μὲν τιμητικά και θωπευτικά, ως μάτια μου, φως μου, κτλ. άλλά πάντοτε άντικείμενα προς καλλισθητικήν γυναικός συμπεριφοράν και έμφαίνοντα έλλειψιν ειλικρινείας. Ό τρόπος του χαιρετῶν είναι άληθής τέχνη, διότι άλλως χαιρετῶμεν άνδρα και άλλως γυναίκα, άλλως κοράσιον, άλλως νεάνιδα, άλλως νέαν γυναίκα και άλλως γραΐαν, ως συμβαίνει και διά τους άνδρας. Περὶ τούτων πάντων θέλομεν πραγματευθῆ έν λεπτομερεία καιτοι φρονοϋμεν, ότι δύναται τις ένστίκτως να έννοῆ την καλώς συμπεριφερομένην γυναίκα και ταύτην να άπομιμηται εις πάντα, άφου μάλιστα τόσοσιν εύκολος διά την γυναίκα είναι ή άπομίμησις. Καταστρέφουσαι τās γραμμάς ταύτας προσθέτομεν ότι ή καλή συμπεριφορά και ή γοητεία της γυναικός έγκείται πολλάκις έν τη φυσική και άφελεί χάριτι, ήν όμως ολίγισται δυστυχώς έννοϋσιν, καταστρέφουσαι αύτην διά προσπεποιημένων και τετορευμένων τρόπων, άλλαι δε άφιέμεναι έντελώς εις αύτην παραμελοϋσιν έαυτάς μέχρις έντελους του άτόμου αύτων καταφρονήσεως. Α. Σ.

ΟΙ ΑΧΑΝΤΑΙ

Ό ζωολογικός κήπος της έγκληματίσεως των Παρισίων, έπλουτίσθη έσχάτως υπό ενός καρβανίου συνισταμένου υπό 12 άνδρων και 8 γυναικων έν της νομαδικής φυλής των Άχαντων. Οί έν τη Εϋρώπη νεοαφιχθέντες κατάγονται εκ των επί του Ισημερινού χωρών της Αφρικής, άνήκοντες εις φυλήν φιλοπόλεμον διοικουμένην στρατιωτικώς. Ό λαός ούτος διακρίνεται επί δραστηριότητι και φιλοπατρία. Δεν

έλησημονήθη δε μέχρι σήμεραν ό τρομερός και φονικώτατος μετά των άγγλων πόλεμος, καθ' όν μετά πολλούς και τεραστίους άγώνας ό βρετανικός λέων κατανικήσας τόν μαϋρον τούτον έχθρόν εισήλασε μέχρι της Κομμασίας, της και πόλεως του γρανίου επικαλουμένης.

Ό βασιλεύς αύτων είναι άπόλυτος κυρίαρχος της ζωής των ύπηκόων του. Έν καιρῶ όμως πολέμου, ούτος συγκαλεΐ τó μέγα συμβούλιον, όπερ έχει τó δικαίωμα να άπορρίπτῃ την γνώμην αύτου.

Οί Άχάνται νυμφεύονται μόνον μιαν γυναίκα, πλην των εύγενων και του βασιλέως, όστις ύποχρεούται να νυμφευθῆ 3,333 τοιαύτας. Η ένδυμασία του λαου τούτου συνίσταται υπό δερματίνης ζώνης, έξ της κρέμανται πολλαί μάχαιραι δηλητηριασμέναι. Οί εύγενείς αύτων φέρουσι κάλυμμα κεφαλής συνιστάμενον υπό χρυσομένων κεράτων έλάφου, όπερ προσδένεται υπό την σιαγόνα δι' ίμάντων πεποικιλμένων υπό θαλασσιών κογγυλίων· τó δε ένδυμα των εύγενων συνίσταται υπό πτερών άετου. Φέρουσι βέλη και τόξα δηλητηριασμένα και μεγάλην πληθύν ψελλίων και περιποδίων χρυσων. Τόσον δε βάρος έχουσι τά ψέλλια ταύτα ώστε αναγκάζονται να στηρίζωσι τās χειράς των επί των κεφαλών των σιλάβων. Έπί του στήθους αύτων φέρουσι πολλαίς σειράς δερμάτων, τους δε πόδας των ύποδύουσι δι' έρυθρων μακρων ύποδημάτων. Ό θάνατος ενός των εύγενων τούτων έχει φρικώδεις συνεπείας διά τους δούλους αύτου, ών μέγας αριθμός προσφέρεται ως θυσία κατά τόν θινκτόν του. Άνθρώπινοι θυσίαι εκτελοϋνται δις του έτους· ό αριθμός δε των θυσιαζομένων άνέρχεται από 500—1000. Η θρησκεία αύτων είναι κρῆμα φετιχισμού και ισλαμισμού. Το έδαφος της χώρας αύτων είναι εύφορώτατον παράγον σακχαροκάλαμον, όρυζαν, φυτικόν βούτηρον, πορτοκάλια, άνάνας και βανάνας, άφθονον βάμβακα έπεξεργαζόμενον και χρωματιζόμενον δι' ώραιοτάτων χρωμάτων. Άλλ' ό μυθώδης πλοϋτος του έδάφους των είναι ή χρυσόκοις ήν αι γυναίκες συναθροίζουσι και καθαρίζουσι και έξ οϋ αι χωραι αύται εκλήθησαν χωραι χρυσοϋ.

Παρίσιαι

ΕΛΕΝΗ ΡΕΝΑΝ

ΣΧΟΛΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΚΑΙ ΛΕΣΧΗ ΚΥΡΙΩΝ.

Μετ' εύχαριστήσεως άγγέλλομεν προς τās πολυπληθείς άναγνώστριάς ήμων, ότι τά γραφόμενα ήμων ύπερ της διά της έργασίας χειραφετήσεως της γυναικός ήρξαντο άποφέροντα γλυκείς και εύχήμες καρπούς. Έγνοστοποιήθη ήμιν κατά την έβδομάδα ταύτην ότι κύριός τις φίλος της προόδου και του καλώς έννοουμένου πολιτισμού αναλαμβάνει την δι' ιδίων δαπανων ίδρυσιν φωτογραφείου, όπως δέσποιναι και δεσποινίδες φοιτώσαι δωρεάν εκμάθωσι την φωτογραφίαν, ήν εύδοκίμως αι γυναίκες δύναται να μετέλθωσιν ως βιοριστικόν έπάγγελμα, μη άπαιτούν άλλως τε την άπομάκρυνσιν της γυναικός εκ της οικογενειακής έστιας. Δύο μέλλουσαι μαθήτριάι ενεγράφησαν μέχρι σήμεραν έν τῶ εις τó γραφείον ήμων άνοιχθέντι καταλόγῳ, γνωρίζομεν δε τῶ όμοφύλῳ ήμων κοινῶ, ότι αι έπιθυμούσαι να έγγραφώσιν δύναται να

προσέλθωσιν εις τó γραφείον ήμων εις οίαν δήποτε ώραν της ημέρας της έβδομάδος, πλην της Κυριακής.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΚΥΡΙΩΝ.

Άγγέλλεται προς τούτοις ή ίδρυσις ειδικής ιδιοσυντηρήτου καλλιτεχνικής σχολής διά τās γυναίκας, αίτινες άντι εύτελους μηνιαίου ποσοϋ, θέλουσι διδάσκεσθαι Ίγνογραφίαν, ύδρογραφίαν, έλαιογραφίαν, ζυλογραφίαν, άνθοποιαν, έν ιδίῳ δε παραρτήματι θεωρητικήν και πρακτικήν οικονομίαν, καταστιχογραφίαν, κοπτικήν, ραπτικήν, ποικιλτικήν και μαγειρικήν, προϊόντος δε του χρόνου και πάσαν βιοπαραγωγόν τέχνην.

Αί βουλούμεναι να συντελέσωσιν εις προόδον της εύεργετικής ταύτης διά τās γυναίκας έπιχειρήσεως, δύναται να έγγραφώσιν μέλη της άνωμένου εταιρίας, συνεισφέρουσαι ποσόν τι και άποκτώσαι ως εκ τούτου δικαίωμα ψήφου.

Η καλλιτεχνική αύτη σχολή θέλει συντηρεΐσθαι εκ των διδάκτρων, εκ της πωλήσεως καλλιτεχνημάτων, και εκ των ύπο των μελών κατατεθέντων κεφαλιών. Άναφοραί των έπιθυμωσων να έγγραφώσιν ως μέλη της εταιρίας ταύτης άποστέλλονται εις τó γραφείον ήμων.

ΛΕΣΧΗ ΚΥΡΙΩΝ.

Και άλλην εύχάριστον ειδήσιν άγγέλλομεν προς τās άναγνώστριάς ήμων. Έν Ζακύνθῳ ίδρύεται ώς λέγεται, υπό τῶν φιλομουσων και λογίων Κυριων της νήσου λέσχη Κυριων, ένθα τακτικά φοιτήτριάι έσονται μόνον γυναίκες, διερχόμεναι τās ώρας των εις άνάγνωσιν, μουσικήν και συζητήσεις. Τοιαύται λέσχαι ύπάρχουσι και έν Γαλλία, Γερμανία, Ρωσία και Άγγλία. Οί κύριοι μετά τó δείπνον συνοδεϋουσι τās συζύγους και θυγατέρας των εις την λέσχην των Κυριων, ούτοι δε μεταβαίνουσι εις την έμπορικήν των λέσχην διαμένοντες μέχρις οίασηποτε ώρας, όπόθεν και έπιστρέφοντες παραλαμβάνουσι αυτάς. Έν ταίς λέσχαις ταύταις δις της έβδομάδος γίνεται διάλεξις και ανάπτυξις διαφόρων θεμάτων σχετιζομένων πάντοτε προς τόν γυναικείον κύκλον, υπό λογίων Κυριων, έσθ' ότε δε και υπό καθηγητων πάνυ εύγενώς προς τούτο προσφερομένων. Επίσης δις της έβδομάδος δίδονται μουσικαι συναυλιαί, τās λοιπάς δε έσπέρας εκάστη διέρχεται την έσπεραν της ως βούλεται. Σχηματίζονται όμιλοι, καθ' οὐς μία μὲν άναγινώσκει, αι λοιπαί δε άκροϋνται έργαζόμεναι χειροτέχνημά τι, όπερ δεν άπαιτεί μεγάλην προσοχήν και προσήλωσιν. Τοιαύτη λέσχη ή μάλλον Σύλλογος Κυριων ίδρυθήσεται και παρ' ήμιν κατά τόν χειμῶνα τούτου, εάν ό αριθμός των έγγραφησόμενων Κυριων άνέλθῃ τούλάχιστον εις εκατόν. Μέλη της Λέσχης ταύτης έγγράφονται παρ' ήμιν.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΞΕΝΟΦΩΝ ΖΥΓΟΥΡΑΣ.

Ό κ. Ξ. Ζύγουρας έπετέθη καθ' ήμων, διότι έν βιβλιοκρισία τινι ήμων εξηνέγκομεν όρθας και δικαίας κρίσεις ύπερ της έσχάτως εκδοθείσης οικονομίας της σοφής συνεργάτιδος ήμων και γνωστής παντι τῶ Έλληνικῶ κόσμῳ κ. Σαπφους Λεοντιάδος.

Πριν ή προβῆ εις συμβουλάς προς τους άλλους και δη προς Έφημερίδα συντασσομένην υπό Κυριων, έχουσων την άξι-

ωσιν ότι δύναται τούλάχιστον να κρίνωσιν έργα άφορώντα εις την οικιακήν διεύθυνσιν και διαχείρισιν και άναγόμενα εις την άπόλυτον της γυναικός δικαιοδοσίαν, ώφελεν ό κ. Ζύγουρας να έννοήσῃ, ότι ήδυνάμεθα να παρακαλέσωμεν αύτον να μās αναρρήσῃ όνόματα γνωστων οικονομολόγων ή και άπλων κριτων, οίτινες, ως λέγει, έξεπλάγησαν διά τά παρ' ήμων ύπερ του έργου της κ. Σ. Λεοντιάδος· γραφέντα και ότι δεν παρεκινήθη να γράψῃ, ότι έγραψε ύπο φόβου, μη τó δντως ωραιότατον και ύπο πάσαν έποψιν άριστον της κ. Σ. Λεοντιάδος έργον έπισκιάσῃ τά οικονομικά του έγχειρίδια, και τά εκ της πωλήσεως τούτων προσδοκώμενα κέρδη έπαισθητός έλαττώσῃ, ή και εις τόν περι βιβλίων διαγωνισμόν του ύπουργείου προτιμηθῇ των ιδιων του, τούτου άλλως άποδεικνυόμενον και εκ της σπουδής του κ. Ξ. Ζύγουρα, όπως ούχι διά βιβλιοκρισίας, άλλά δι' άριστολογιων έπικρίνη τó έργον της κ. Σαπφους Λεοντιάδος.

Προσκαλοϋμεν δε αύτον όπως όνομάσῃ ήμιν τους οικονομολόγους τους κατακρίναντας τó έργον της κ. Σ. Λεοντιάδος, άλλως δικαιούμεθα, φρονοϋμεν, να συλλυπηθώμεν αύτον επί τη ύπερφιάλῳ ιδιοτελείῳ, ήτις ώθησεν αύτον εις δημοσιεύσεις άδικούσας αύτον και μόνον. Διότι τόσοσιν γνωστή του γάνει εις άπαντα τόν ελληνικόν κόσμον ή κ. Σαπφώ Λεοντιάς, ώστε τó όνομα μόνον αύτης άρκεί ως περιφανής σύστασις παντός πνευματικού προϊόντος αύτης, ως και ό αξιότιμος διευθυντής της Νέας Έφημερίδος και ρέκτης του καλου κ. Ίω. Καμπούρογλου έγραψε πρό ήμερων έν τη συναδέλφῳ Νέα Έφημερίδι, άγγέλλων πρώτος την εκδοσιν της οικιακής αύτης οικονομίας.

ΠΩΣ ΚΑΤΑΝΙΚΑΤΑΙ Ο ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΟΣ ΦΟΒΟΣ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Τά μικρά ως και άλλοτε είπομεν έχουσι την φαντασίαν γόνημον και λίαν εύαίσθητον. Όφείλομεν δε να όμολογήσωμεν ότι μεγάλως συντελοϋσιν εις έρεθισμόν και στρεβλήν της φαντασίας αυτων έξέγερσιν ή άπέραντος σειρά των παραμυθολογιων, άτινα γραβα τροφός ή και ύπνρέτρια προθύμως διηγείται εις τά μικρά και καθ' ή οι δράκοντες, οι Άράπηδες, αι νεράϊδαί σπουδαία διαδραματίζουσι πρόσωπα, παρουσιαζόμενα πάγποτε έν τη καταλήλῳ στιγμή, ότε μὲν άνοίγοντα την γην, ότε δε τους τοίχους και άλλοτε κατερχόμενα διά της στέγης.

Υπό τοιούτων ό μικρός κατεχόμενος έντυπώσεων, δεν είναι ποσώς παράδοξον εάν, εύρισκόμενος μόνος, φαντάζηται πρό αύτου τόν φοβερόν εκείνον άράπην, όστις κατά τó παραμύθι κατεβρόχθισε τρία παιδάκια ως αύτόν, και ύπο φυσικού καταλαμβανόμενος φόβου άρχίζει να φωνάζῃ ότι φοβείται μόνος και να άπαιτῆ, όπως ή μήτηρ ή άλλος τις μείνη παρ' αύτῶ.

Δεν πρέπει λοιπόν να επιπλήξωμεν αύτόν διά τó φυσικόν τούτο αίσθημα, άλλά τούναντίον να προσπαθήσωμεν να εξαγάγωμεν αύτό της άπάτης διά της λογικής, προλαμβάνομεν δε και διά παντός τρόπου και έμποδίζομεν την διήγησιν των παραμυθίων τούτων, άτινα τόσοσιν κακά συνεπάγονται διά τά μικρά άποτελέσματα. Πλην τούτου ή κακή έπίσης συνήθεια του να εκφοβίζωσι τά μικρά έν τη βρεφική αυτων έτι ηλικία, άπειλοϋσαι ότι θα τά φάγῃ ό άράπης ή ή γραΐα, ή άγνοῶ τις άλλος, μεγάλως έρεθίζει την φαντασίαν των μικρων και εις δειλίαν και φόβους προδιαθέτει ταύτα.

ἑτῶν ὑπὸ τοῦ κ. Π. Καλλιγᾶ. Ἡ ἑτήσια συνδρομὴ τοῦ ἀξίου πάσης ὑποστηρίξεως ἔργου τούτου ἀνέρχεται εἰς δρ. 12 δ' αὐτὸ ἐσωτερικόν, φρ. δὲ γρ. 12 δ' αὐτὸ ἐξωτερικόν.

LA NOUVELLE REVUE

23, Boulevard Poissonnière, 23

LIVRAISON DU 15 OCTOBRE 1887.

SOMMAIRE :

M Paul Bourget. Mensonges (cinquième partie). — G. G. Les Nouvelles lois militaires Eugène Davis. Plaidoyer pour l'Irlande. — Henri Des Houx. Le Saint-Siège et l'Italie (fin). — Benjamin Constant. Lettres inédites (fin). Thiébaud-Sisson. La Manufacture de Sèvres. — M Léopold Lacour. Revue du Théâtre. — MADAME JULIETTE ADAM Lettres sur la Politique extérieure. Raoul Frary. Chronique de Quinzaine. — La Bérangère. Lettre à une Mondaine. — Georges Couanon. Chronique agricole. — Revue financière. — Bulletin bibliographique. — Table.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Πρὸς τὰς περὶ διαγωνισμοῦ γραφάσας. Δὲν δεχόμεθα πλέον. Τὴν ἐρχομένην ἑβδομάδα ἀρχόμεθα δημοσιεύουσαι. — Κον Δ. Μ. Χίον. Σῶμα ἀπεστάλη νέα συνδρομητρία. — Κον Γ. Ε. Π. Ξάνθην. Σώματα μετ' ἀποδείξεων ἀπεστάλησαν. — Κον Ρ. Α. Σ. Ἀθήνας. Ἐν τῷ προσεχί φύλλῳ σχετικὴν συμβουλὴν. — Κον Κ. Γ. Γαλιζίου. Σώματα ἀπεστάλησαν Βραϊλαν, ἐπίσης καὶ 19 ἀρ. Κ. — Κον Δ. Β. Κωνσταντζα. Ἀπεστάλη. Κον Μ. Κ. Σπέτσας. Ἐνταῦθα ὑπάρχει θαφεῖον δι' ἀτμοῦ δύνασθε ἀποστείλαι κατ' εὐθείαν. — Κον Μ. Γ. Κέρκυραν. Νεῖνις, ἀπουσιάζουσας τῆς μητρὸς, δὲν δέχεται ποτε ἐπισκέψεις πολὺ ὀλιγώτερον ἐπισκέψεις νέων Κυρίων. — Κον Χ. Π. Κεφαλληνίαν. Ἀποστείλατε συνδρομὰς. — Κον Ν. Κ. Σουλινᾶ. Κατάλογος συνδρομητῶν ἐλήφθη. Σώματα μετ' ἀποδείξεων ἀποστέλλονται. Μυρίας εὐγνωμοσύνας. Γράφομεν. — Κον Μ. Ρ. Κωνσταντινούπολιν. Οἷας δὴποτε ἡλικίας καὶ ἂν εἶναι τὸ βαπτίζομενον, ἀνάγκη ὅπως κατασκευασθῇ αὐτῷ λευκὸς ποδήρης χιτῶν. — Κον Μ. Π. Ὑδραν. Ἐὰν ἀνελαμβάνομεν τὰς προμηθείας τῶν κ. κ. συνδρομητῶν μας, δὲν θὰ μᾶς ἔμενε καιρὸς νὰ γράφωμεν, ἀλλ' οὔτε νὰ τρώγωμεν. — Κον Α. Κ. Ὀδησσόν. Χρήματα ἐλήφθησαν νέων συν-

δρομητῶν ἀναμένομεν βιογραφίας κλπ. — Κον Θ. Π. Καλάμας. Τὸ φραιβότερον καὶ ὑγιεινότερον διὰ τὴν κόμην μικρῶν κορασιῶν εἶναι νὰ ἀφήνητε ταύτην ἐριμμένην ἐπὶ τῶν ὤμων χωρὶς νὰ πλέκῃτε τὴν νύκτα πλέκετε ὡς καὶ τὴν ἰδικὴν σας πολὺ ἐλαφρὰ μὴ μεταχειρίζεσθε σκουφέτας διὰ τὴν νύκτα, ἀλλὰ λευκὸν δίκτυον. — Κον Μ. Δ. Λιθόρον. Ἐλήφθησαν εὐγνωμονοῦμεν. — Κον Δ. Μ. Λονδίνον. Ἐὰν θέλητε ἀποταθῆτε κατ' εὐθείαν δὲν δυνάμεθα νὰ ἀναμιχθῶμεν εἰς ὑπόθεσιν ἐκτὸς τοῦ κύκλου μας. — Κον Α. Μ. Λυών. Ἐλπίζω ὅτι ἡ συσταθεῖσα ἀνταπεκρίθη πρὸς τὰς προσδοκίας σας. — Κον Ε. Π. Ἀβλῶνα. Τὸ πρόσωπον ἦτο τὸ αὐτὸ ; εἶθε εὐχαριστημένη ἐκ τῆς θέσεως σας ; — Κον Α. Γ. Θήβας. Ὅσον ὁ σίελος ἀφθονος τόσον ἡ ὀδοντοφυΐα ἔυκολος καὶ ἄνευ πόνων νὰ ἀνησυχῆτε, ἐὰν ὁ σίελος ἐλαττωθῇ. Κατασκευάσατε σαλιάρεις με λεπτὴν φόδραν ἐκ φλανέλης. — Κον Π. Κ. Βουκουρέστιον. Ἀπαιτήσεις ὑποδεικνυομένου ὑπέρογκοι γράφομεν. Σῶμα ὀλόκληρον ἀπεστάλη. — Κον Ε. Ο. Ἀλεξάνδρειαν. Φύλλα ἀπεστάλησαν διεύθυνσιν («Σμύρνης») — Κον Α. Χ. Κ. Ὀδησσόν. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη καθυστερήσαντα ἀπεστάλησαν. Εὐγνωμονοῦμεν διὰ σύστασιν. Γράφομεν.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Ἐὰν συμβῆ νὰ δειχθῆτε ὑπὸ δηλητηριώδους ἐντόμου ἔστω καὶ ὑπὸ κέντρου μελίτσας, χύσατε ἀμέσως ἐπὶ τοῦ φλογισθέντος μέρους σταγόνας τινας ἀμμονίας, ἢ ἐπιτρίψατε διὰ πετροσελίνου (μαϊντανοῦ) κοπανισμένου, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτων βρέχετε τεμάχιον ὑφάσματος δι' ἐλαίου καὶ λαυδάνου καὶ περιτυλίσατε αὐτὸ. Ἐὰν ἀναπτυχθῇ φλύκταινα τότε θέσατε κατάπλασμα ἐκ γάλακτος, ψύχας ἄρτου καὶ χαιρεφύλλου.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Κρέας ὑπτόν. Λαμβάνετε ἓνα μὴρὸν ἀρνίου πλύνετε, ἀλατίζετε θέτετε ἐντὸς χύτρας χαλκίνης μετὰ τριῶν μεγάλων κοχλιαρίων βουτύρου, τομάτας εἰς τεμάχια, ὀλίγου πιπέρεως καὶ θέτετε ἐπὶ πυρᾶς κεκαλυμμένην διὰ τέφρας. Ἀφήνατε αὐτὸ νὰ σιγοψήνηται μετὰ δύο ὥρας ὅταν δηλ. εἶναι σχεδὸν ἔτοιμον, ἀφαιρεῖτε τὴν τέφραν αὐξάνετε τὴν πυρὰν καὶ τὸ περιστρέφετε ἵνα λάβῃ χρῶμα. Συγγρόνως ἐπὶ ἄλλης κεκαλυμμένης τέφρας πυρᾶς τοποθετεῖτε τιγάνιον με βραστὸν βούτυρον. ἐντὸς αὐτοῦ δὲ ρίπτετε ὀλοκλήρους πατάτας καθαρισμένας καὶ ἀλατισμένας, σκεπάζουσα τὸ τιγάνιον καὶ περιστρέφουσα αὐτὰς ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν. Ἐντὸς μιᾶς καὶ 1, 2 ὥρας αὐταὶ κοκκινίζουσιν ὡς ὥρατι βερούκοκα, ἐνῶ ἡ ψύχα αὐτῶν εἶναι μαλακὴ ὡς σῦκον. Δι' αὐτῶν γαρνίρετε τὸ ψητόν σας.

Μὴ ἀνησυχῆτε, φίλε μου, θὰ ἐξέλθῃτε τῆς ὑποθέσεως ταύτης λευκὸς ὡς ἡ περιστέρα.

XVII

Ὁ κ. Μερεῦ ἤρχισε νὰ αἰσθάνηται ποῖαν τινα συμπάθειαν πρὸς τὸν ἄνθρωπον αὐτόν, ὅστις δὲν ἐδίστασε νὰ φανῇ κλέπτης οἰκειοποιούμενος τὰς 50,000 φρ. δειλὸς καταπίνων τὸ ἐν τῇ δόφῃ ἔυλοκόπημα, μετανοῶν καὶ ἐπαναφέων τὰ γρήματα, ἄνθρωπος με καρδίαν ἐυλιζωντὸν διαφορὰ τῆς συζύγου του καὶ γενναῖος ἀποφασίζων νὰ μονομαχήσῃ. Πού θὰ ὑπάγητε, τῷ εἶπε, ἐξερχόμενος ἀπὸ ἐδῶ ;

Θὰ ἴδω πελάτας μου τινάς.

Μὴν ἐπιστρέψῃτε εἰς τὸν οἶκον σας, πρὶν ἢ περάσῃτε ἀπ' ἐδῶ. Θὰ περιμένω τοὺς μάρτυρας τοῦ ἐχθροῦ σας εἰς τὰς τρεῖς καὶ ὑμᾶς εἰς τὰς πέντε ὥρας.

Ὁ Δόγμαν ἐξῆλθε

Ἰδωμεν τώρα καὶ τὴν γυναῖκα δεσνοθήη ὁ βαρόνος ἀξίζει ἄρα τὸν κόπον ὅπως ὁ σύζυγος φονεύσῃ ἢ φονευθῇ δι' αὐτήν.

Καὶ διηρθύθη πρὸς τὴν οἰκίαν Δόγμαν ἀνήγγειλαν αὐτὸν πρὸς τὴν Κυρία, ἧτις τὸν παρεκάλει νὰ περιμείνῃ ὀλίγον.

Ὁ κ. Δόγμαν ὑπέθεσεν ὅτι ἄλλος ἴσως ἐπισκέπτης ἀπησχόλει κατὰ τὴν στιγμήν ἐκείνην τὴν κ. Δόγμαν, ἀφῆκε λοιπὸν ἐπίτηδες ἀνοικτὴν τὴν θύραν, δι' ἣς εἰσῆλθε καὶ ἐτοποθετήθη ἀπέναντι τῆς θύρας τοῦ ἐστιατορίου, ἣν κατέτρωγε διὰ τῶν ὀφθαλμῶν

Μετ' ὀλίγα διευτερόλεπτα τῷ ἐφάνη ὅτι ἤκουσε ψιθυρισμούς, μετ' ὃ καὶ θύρα ἀνοικθεῖσα ἀφῆκε διέξοδον εἰς ἄνδρα νέον, ὅστις ἐν ἀστραπιαίᾳ ταχύτητι διέβη τὸ ἐστιατόριον καὶ ἐξῆλθεν.

(ἀκολουθεῖ)

Καὶ ὄντως μετὰ παρέλευσιν μόλις μηνὸς ὁ κ. Δόγμαν ἔλαβεν ἀνάγκην τοῦ βαρόνου, πρὸς ὃν προσῆλθεν ἐν κακῇ καταστάσει, ἐξησθενημένος, ὠγρὸς καὶ ἀπηλπικισμένος.

Τί σᾶς συμβαίνει; λοιπὸν, τῷ εἶπεν ὁ βρωῶνος μειδιῶν.

Ὡ! κύριε βρωῶνε, μεγάλη δυστυχία. Σᾶς εἶχον εἶπει ὅτι ἔχω σύζυγον ὠραία, τὴν ἰοῖαν ἀγαπῶ, φαντασθῆτε τί μοι συνέβη.

Ἀπέθανεν ἡ σύζυγος σας ;

Ὅχι, ἀλλ' εἶχον φίλον, πρὸς ὃν εἶχον ἄπειρὸν ἐμπιστοσύνην

Σεῖς, εἶπεν ὁ βαρόνος, ἐκπληττόμενος, εἶχετε φίλον !! καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη σας αὕτη ἔφαθε ποτε εἰς τὸ σημεῖον νὰ τῷ δανείσῃτε χρήματα.

Μοὶ ὀφείλει πλέον τῶν 15,000 φρ

Ὁ φίλος σας δὲ οὗτος εἶναι νέος, ὠραῖος καὶ σᾶς ἐπισκέπτεται συνεχῶς. Σᾶς ἐπῆρε λοιπὸν τὰ χρήματά σας μετὰ τὴν ἀδείαν σας καὶ τὴν γυναῖκα σας ἄνευ ἀδείας.

Ἀκριβέστατα

Μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ ἄθλιος σᾶς ἐπέστρεψε τὴν γυναῖκα καὶ ἐκράτησε τὰ χρήματα.

Ναί, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δὲν περιωρίσθη ἐδῶ. Βιζεύετε πόσον εἶμαι συνδιαλλακτικὸς καὶ ὅμως ἐν τῇ ἐξῆψει μου ἐρράπισσα κατὰ πρόσωπον τὸν ἀχρεῖον.

Εὐγε, εὐγε, κύριε Δόγμαν. Ἰδοὺ ὑμεῖς σήμερον ἦρας τῆς τιμῆς.

Ναί, ἀλλὰ ὁ φίλος μοὶ ἔστ. ιλε τοὺς μάρτυράς του.

Καὶ σεῖ; ἔρχεσθε πρὸς ἐμέ, ἵνα σᾶς χρησιμεύσω ὡς τοιοῦτος; δέχομαι εὐχαρίστως. θὰ φέρω δὲ καὶ ἓνα φίλον μου ὡς δεῦτερον ὥστε στεῖλατε ἐδῶ αὐτοὺς τοὺς ἀχρεῖους, ὅπως συνεννοηθῶμεν.

Τί ὄπλον θὰ ἐκλέξῃτε, κύριε βαρόνε.